

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Cavssa Helvetica Orthodoxae Fidei

Murner, Thomas

Lucernae, 1528

VD16 M 7034

Henricvs Linck.

urn:nbn:de:hbz:466:1-29525

CONCLUSIO QVARTA.

men eius temerariū sermonē, audens dicere deum in nostris imaginibus Christianis nullā habere cōplacentiā, quis hoc ei retulit, sacræ literæ non contradicunt, & profecto (ut reor) nullas e cœlo literas super ea re excepit. Ad unū indicat argumentū deum non præcepisse ut imaginēs fiant, ideo non sunt faciendæ. Hoc pro cornuto & forti semper argumēto est habitum apud novos Christianos, usq; ad rebaptisatorū aduentum, ibi illis perspecta est hanc arguendi formā nihil ualere. Quare dñs Henricus hac forma uti nō debet, ubi enim Christus præcepit puerulos seu infantes baptisandos, adhuc tamē baptisantur. Vbi præcepit diem dñicum feriari, & tamen feriatur. Quod aut dominus Henricus Christum inducit Iohannem quinto dicentem, Scrutamini scripturas, nihil ad suū deseruit propositū. Ibi enim Christus ad uetus indicauit testamentum quod de se testimoniū præbeat. Ideoq; dilectæ mi domine Henrice, æque potest uerbū dei in ecclesia induci, in qua sunt imaginēs, ac in uacua inani & in deuota Iudaica ecclesia, in qua tamen plures fuere imaginēs quam nunc sunt in uorū Christianorum ecclesia.

HENRICVS LINCK.

Primo inducit doctor Eckius, quod plerūq; inducam ad causam nō deseruiētia, sufficiētē induxi, & si putet ipse ea duraxat contra idola esse ueteris testamenti. Dico hæc uerba Idolum, Simulachrū posse in germanicum interpretari pro imaginibus. Longo enim tempore uidimus imaginēs nunc apud nos in magna reuerentiā haberi, quippe quod illis inclinatum fuerat, fueruntq; inuocata & adorata, quasi una imago plus gratiam conferat quam altera, quod iam oculis est cernere, multa bona illic deportata, ubi aliquando miraculum factum est. Ibi enim creditum est, eum sanctū quem illic uenerandū extulerunt, hanc habere uirtutem & gratiā, ut operatis nostris subuenire possit. Quinq; deus omnipotens idolatriam prohibuerit in ueteri lege, etiā & apud nos hūc

Cc ij

COLLATIO XLV.

recursum, eam spem & consolationem ad sanctos defunctos prohibuit. Ultra induxit imagines monere nos illuc recurrere ubi imago stat. Dico deum sufficenter nos docuisse, ubi nã suã passionis & mortis imago quæri debeat. Scriptura enim est quæ nos ad Christũ dirigit dñm nostrũ. Ideoq; non ostendit sibi ad honorem externã fieri imaginẽ, sed neq; alicui sancto hoc fieri præcepit. Etsi de serpente æneo legamus quem erexit Moyses in deserto, positus enim erat in signũ ut omnes qui in om̃m crederent, salui fierent ab omni re noxia, quod figura fuit Christi. Quanc; ad tempus pependit, quãprimũ aut cepta est uenerari aliter quam deus præceperat, destruxit illam rex Zedechias, ibi manifeste audis deum hoc mãdasse, mox enim ut aliter illo usi sunt & honorarunt deleri eum admissum est. Nunc de imaginib; nullũ dei habemus mandatu sed magis eos prohibet uenerari illas & adorare. Quia tamẽ dñs meus doctor Eckius opinat quod haberi possint, ego in hoc non aduersor ei ut quis illas in sua domo depingat, eo tamen addito ne ueneret neq; adoret. Quũ aut tale hæctenus factũ sit, adhucq; fiat, ut ante imagines procidamus, adoramus, illic auxiliũ quæsituri, idolatria censenda est. Secundo quum quilibet Christianus sacrarũ non expert literarũ, nullam gerit ad externas imagines reputationẽ, sũnt tamẽ iuxta infirmor; & modice fidei tantus numerus ut illic currunt, credentes se iuari, ubi nulla sunt auxilia, ideoq; præstaret tales imagines tolli. Quod uero D. Eckius Salomonẽ inducit, quia exornatũ templũ ædificarit, illud quoq; decorarit, ex diuino mandato factũ est. Iuxtaq; inducit etiã & gentes, imagines in annulos sculpsisse, sicut sibi Salomon leones fieri fecit, sed illos non adorauit, sicut nunc fit sanctis. Quod etiã aurifabri non ausint ad poculũ uolucrem sculperẽ, cõtra hoc non sum, sed sanctos in ecclesia uenerari & adorare prohibitũ est. Ultra inducit me Iudæ fecisse argumentũ contra Magdalena ut tam prætiosa in pauperes expendant, dico deum in his ex-

ternis

CONCLUSIO QVARTA.

ternis ornatis imaginū nullā habere cōplacentiā, sed magis ut hæc uiuis sanctis condiciant. Ego tamen optime perpendo ubi nos calceus urget, imagines facere habitum est pro re deo placita, ideoq; & nos sic inducti sumus, quasi cū his deo bene seruiamus, quum nobis hæc res bene deleuiat. Quod aut subinfert etiam & pauperes cibari posse, quod deus ipse precepit, iuxtaq; & pro decore & ornatu imagines haberi ad uenerationē. Respondeo breuiter quū manifestā habeamus prohibitionē per scripturas inductā, ne imagines ad uenerationem & adorationē habeamus, cōcedo quidē ut prius eos haberi posse, ne tamen uenerent, & in ecclesijs adorent, illic publice erectæ cōmunitati auxilia inde petituri, plus hoc infirmis destructionis quā ædificationis adportaret, tales in cōp uerbo dei ad Christū dirigendi sunt & in eius diuinā cognitionem. Sicq; conclusum esse uolo his scripturarū dictis inductis, imagines scilicet tales nec inuocandas, neq; ab eis quicq; impetrari posse, nec in eas sperādas. Melius tamen esset si etiam doctor Eckius opinaretur non adorandas, neq; inclinandum esse illis, neq; flectendū, sicut & merito nō debet, quod omnino & ex toto tollerentur.

D. ECKIUS.

In hoc proluxo uerborū delirio, dñs Henricus totus est scripturā uacua, & totus misericors disputator, præcipuū em̄ responsionis meæ in hoc sitū erat, quod scripturas cōtra imagines inductas falsificarit, qđ ne uerbo quidē defendit neq; extersit, sed neq; defendere nouit, hoc em̄ presenti libro eum conuincā. Ipse tamen quia fatef̄ ingenuē, se neq; græcū neq; hebraicū nosse, optime ei licuisset apud latinū textū permanere, nullūq; falsē induxisse, dicit idolū & simulachrū pro imaginibus germanice interpretari, si græcū sciret, ad Suidā illū dirigerē, ibi namq; reperiet idolū esse imaginē dei falsi, quūq; græcū non nouit, potuisset apud illa manere, quæ puerulus in scholis didicisset, idolum dei falsi imaginem. Quæ aut̄ simus

Cc iij